

Kinderen met een handicap

Juni 2006

Kirsten Oosterbroek, projectmedewerker van Terre des Hommes, reisde in juni 2006 naar Tanzania om na te gaan hoe kinderen in moeilijke situaties het beste binnen de gemeenschap opgevangen kunnen worden in plaats van in kindertehuizen. Zij deelt haar ervaringen met ons.

In de regio Mara in Tanzania hebben veel kinderen een handicap. Deze kinderen hebben vanwege vooroordelen een extreem achtergestelde positie. Eén van de belangrijkste aandachtsgebieden van Terre des Hommes in deze regio is daarom kinderen met een handicap. Terre des Hommes vindt het belangrijk dat zij in hun eigen gemeenschap zorg ontvangen. Dit in tegenstelling tot zorg in een tehuis of instituut, waardoor kinderen met een handicap alsmaar meer gestigmatiseerd kunnen worden.

Om kinderen met een handicap dezelfde kansen op ontwikkeling te geven als andere kinderen, worden er in het stadje Musoma zorg en rehabilitatie beschikbaar gemaakt. Dit gebeurt vanuit een zogenaamd Community Based Rehabilitation project (CBR), waar ik een aantal dagen heb meegelopen. Bij dit project worden kinderen in hun thuissituatie

ondersteund. Dit is heel anders dan dat gehandicapte kinderen in een tehuis of instituut worden opgevangen. Zo vertelt de coördinator van het project dat wanneer je gehandicapte kinderen uit hun gemeenschap haalt om voor hen te zorgen, je de kans misloopt om mensen te informeren over handicaps om zodoende vooroordelen en negatieve houdingen weg te nemen. Door te werken in de gemeenschap worden ouders en andere familieleden betrokken bij de zorg en rehabilitatie van kinderen met een handicap.

Op een van mijn veldbezoeken ontmoette ik Kuakeri, een meisje met een hersenbeschadiging. De beschadiging heeft zij gekregen nadat zij niet snel genoeg is behandeld voor de ziekte meningitis. Het is niet te genezen en zorgt ervoor dat het meisje niet gecoördineerd kan bewegen. Tijdens mijn bezoek liet de moeder van Kuakeri zien welke fysiotherapeutische oefeningen zij dagelijks met haar dochter doet. Deze oefeningen heeft ze van CBR geleerd. Vervolgens vroegen de CBR community workers hoe het met Kuakeri ging. Haar moeder vertelde dat haar dochter de laatste tijd erg selectief is in wat ze wil eten. Daarom krijgt ze nu extra begeleiding voor de opvoeding van Kuakeri.